

Sit:hortaf ad vteriora: t ne recedat p suis tribulationib⁹ teneantq; su as ordinationes: p certim ne pfectio erigat in timore: oñdit de quo sta tu ad quā dignitatē vocati sūt: dicens oia eis vel apostolis ihis vel toto huano generi bñficia p sola gratia data. Est igit̄ int̄ctio apli Ephesios in bonis habitis cōfirmare: t ad vteriora, p care:nec nō ad humilita tē gratiarūgactionē.

Sciēdū sane q̄ hanc eplam quā ad ephesi os scriptā habemus heretici t marcioniste ad laodicenos attulunt.

Aulus aps. More suo salutatō pmitit. Deinde grās agit deo exponēs p̄l bñficia hūa no generi p̄stria: post ipsis apostolis sp̄liter indulta: deinde

t ephelijs ipsi ostēdes a quo t ad quid vocati sint: deinde xp̄i dignitatē t plātionē ostēdit: postea ad patientiā t charitatē eos inuitat: vnitatē fidei t ecclie cōmēdās t dona grē enumerās: tandem ad certamē exhortās p̄tra p̄cip̄es tenebrarū: militie christiane armaturā describit. **b** Sanctis. Perseveratis t nō solū eis sed et **c** Fidelibus, qui si nō sancti: vel in fide sunt. **S**actis. Exercitio virtutū. Et fidellib⁹: fide recta q̄ est i christo ieu. Ambro. Recte illa duo posuit: tūc ei p̄dest ac credid bona vita si fides ē in xp̄o ieu. Tūc vere sancti sūt si fideles sūt i christo. Vel distingue inter sanctos t fideles: vt sanctos i telligas maiores t pfectiores: fideles min⁹ pfectos. **d** Benedict⁹. Premissa salutatioē Incipit ab actione grāz: innēs oia ēē ex deo.

Bñdic⁹ t bñdixit. Anū qđē bñdictionis s̄bū l̄z. p̄ cogruētia p̄sonē varie debet itelligi. **B**ñdic⁹ ab hoīe de⁹: cū laudib⁹ dignis extollik. Mō aut̄ a deo cū de⁹ ei grē sue dona imparatus z. c. in domo.

T De pe. di. 4. c. bñdixit. Mō aut̄ a deo cū de⁹ ei grē sue dona imparatus z. c. in domo. Enumerat bñficia q̄ a deo p̄ xp̄m totū huano generi sūt data. Duas dei p̄ordinatioēs t cap̄ effect⁹ q̄rū altera ē de p̄pti ad iusticiā. Altera de futuro ad corona. Hec dicunt sic due qn̄ vna sit dei p̄destinatio: q̄ ē ipse de⁹ q̄ de duob⁹ ē ipa dei p̄ordinatio eterna s. d iusticia i p̄pti: t de glia i futuro. **W**e ante mūdi cōstitutionē cū null⁹ q̄c̄q̄ meruerat: p̄ordinauit q̄tpe grē aliquis a p̄ditis separat: t iustos t immaculatos faceret. Preordinauit etiā q̄ illos iustos ad eternā beatitudinē p̄ducearet. h̄az p̄ordinatioē alterā hic implet q̄ iustos fac. Alterā i futuro adiiplebit q̄ erit om̄ pfectio. A q̄ cōsumatioē oīm incipit: vtēs p̄terito p̄ certitudine future rei. Qui bñdixit nos meritis n̄ris maledictis: futurō exalabit: dādo imortalitatē. Quattuor ponit: duas p̄destinatioēs: t earū duos effect⁹. Qui bñdixit. Effect⁹ secūde p̄ordinatioēs: q̄ adiiplebit i futuro: a q̄c̄p̄t: q̄rū bonū cū sit: Qui bñdixit. **f** Sicut ele. t. Aug⁹. Ne q̄s ḡ putet aias cū deo eternas: t tunc aliqd meruisse luxta errore illoꝝ q̄ s̄t hec viciā dicūt q̄sdā fuisse aias factas: t id tūc fuisse electas.

Sic elegit. Hic ponit p̄mā p̄ordinatioē: q̄ ē de p̄pti tāgēs effect⁹ el⁹. **Q**. Bñdicit nos i futuro: qđ t si videat ex meritis: ita tūc gratia erit si cut t p̄ma p̄ordinatio gratuita ē: q̄ merita q̄ p̄cedūt futurā vitā ex grā sūt t dei dona sūt. Coronat enī i nobis de⁹ do na suā: nō q̄ ex nobis sūt merita. Elegit vt essem⁹ facti. Aug⁹. d̄ p̄desti. Quō ei eligeret eos q̄ nō dū erāt nisi p̄destinando. Elegit ḡ p̄destinans nos. Et sicut nō elegit: eo q̄ tūc facti essem⁹. iō nec iō q̄rū facti futuri essemus. Sz poti⁹ elegit nos ad h̄. vt i tpe grē essem⁹ sancti p̄ bona opa. Mō ergo q̄rū futuri erām⁹ elegit. Sed vt essem⁹ sancti. Ideo quippe futuri eramus: q̄ elegit ipse p̄destinās: vt tales grātia ei⁹ essem⁹. Sed p̄elagianus veritati resultans ait: Presciebat deus qui essent futuri sancti t immaculati p̄ libere volūtatis arbitriū. Et ideo eos in sua p̄scietia quales futuros esse p̄scivit elegit. Elegit inq̄z anteq̄z essent p̄destinās filios quos futuros sanctos p̄scivit. Mō fecit: nec se facturū: sz ipos facturos esse p̄uidit. Q̄e cōfutat hic ap̄los dicens: vt essem⁹ sancti t facti.

g Qui p̄destinauit nos. Posita p̄destinatioē q̄ ptinet ad iusticiā t sātitatē: p̄sentis: ponit hic alia ptines ad vitā eternā: cui⁹ effectū. s.

de. H̄os collaudat apostolus scribens eis a Roma de carcere per tychicū diaconem.

Finit argumentum. Incipit epla Pauli ad ephesios

Aulus apo **La.I** a stolus ieu christi a s̄ nō meis meritis: ita vos p̄c̄a quicquid estis.

p voluntatē dei b scribit vel mādar: v̄ ego sanctis omnibus c

a s̄ tunc p̄dest bona vita si fides in christo. qui sunt ephesi t fidellib⁹ i chri a s̄ ope xp̄i nō suis meritis. b s̄ ante alia salutatē iustificationis. c s̄ trāquillitas mēritis t recōclitio ad deum. **s̄tō ieu:** Gratia vobis et p̄x a d a s̄ p̄c̄a oia cōdicta sunt t restaurata. b s̄ sine quo nulla bona dānt nobis.

d deo patre nostro t dōmino ieu f a s̄ corde ore opere. ḡ s̄t a me a vobis ab oib⁹. b s̄ generatione eterna.

d christo. **B**enedictus de⁹ t p̄ter b s̄ p̄o quo nobis bene facit.

e domini nostri ieu christi qui be i a s̄ benedic. i. futuro exaltabit dādo imortalitatē. b s̄ meritis n̄ris maledictos. c s̄ om̄moda exaltatioē q̄ erit tota sp̄ualis eris in corporibus: que tūc habebū naturā sp̄is.

n̄dixit n̄ds in om̄ni benedicti/ k a s̄ habita in celo: vnde cōmendabilior. s̄ op̄e rante christo.

one spirituali in celestib⁹ in chri i a s̄ prima p̄destinatio. s̄ tra gratis hoc facier. b s̄ p̄destinādo. c s̄ p̄ ipm chilſū.

f sto: sicut elegit nos in ipso an⁹ m a s̄ i. anteq̄z essem⁹. b s̄ ad h̄ elegit: ve essem⁹ i tpe grātia. s̄ elegit vt essem⁹: nō q̄ futuri eram⁹. tē mundi constitutionem: ut es p̄ a s̄ p̄ bona opa. ḡ s̄tut⁹. b s̄ a crīmē a malis. semus sancti et immaculati in

a s̄ i. inut rbi cōspicere: non extra rbi hoies vi dent. s̄ vel vt cū cōspiciam⁹. b s̄ nō hoim. s̄ in charitate hoc fecit: nō meritis. c s̄ dei vel ipsoū. d s̄ alia t secūda p̄destinatio ad eternā vitam. s̄ elegit nos ipse vīqt.

conspēctu eius in charitati. Qui s a s̄ grātia sola p̄leget. b s̄ volūtate gratuīta s̄ ad bona que filii habituri sunt.

s p̄destinauit nos in adoptionē t

beatitudinis. n̄ In ipso. t. in filio. electio enī p̄ supponit noticiā electi. illa vero que ptinet ad noticiā i diuinis attributis filio: q̄ est sapientia p̄tis. o Ante mūdi cōstitutionē. nam hec electio est ab eterno. effect⁹ tū ei⁹ ē i tpe q̄ est sāctificatio rōnalis creature. iō subdit⁹: p̄ At essem⁹ facti. p̄ grām ī mēte. q̄ Et īmaculati. p̄ puritatē ī conseriatōe. r In cō. ei⁹. t nō solū ī cōspectu hoim. sicut hypocrīte. s̄ In cha. sine q̄ nō p̄sūt alia dei dona: vt dictū est. s̄. t. Co. xiiij. Si linguis hoim loquar et angeloy tē. t Qui pre. nos in adoptionē filiorum. p̄destinatio enī est p̄paratio grātia in plētū t glōrie in futuro: p̄ grātia autē adoptio diuina inchoat: t p̄ glōria cōsumatur.

* P̄ce

Gnotauit